

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/45/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722204245
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6722204245.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členov senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a JUDr. Jany Novotnej, v právnej veci žalobcu Mesto Zvolen, so sídlom Námestie Slobody 22, 960 01 Zvolen, IČO: 00 320 439, proti žalovanému FARMARIA s.r.o., so sídlom Dolná ulica 241, 962 61 Babiná, IČO: 48 109 282, o zaplatenie 8.177,31 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 7Cb/23/2022-78 zo dňa 30. marca 2023, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp.zn. 7Cb/23/2022-78 zo dňa 30. marca 2023 p
o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením odpor žalovaného proti platobnému rozkazu č.k. 7Cb/23/2022-29 zo dňa 02.11.2022 odmietol.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručanou súdu prvej inštancie dňa 07.10.2022 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 8.177,31 Eur s príslušenstvom. V prejednávanej veci vydal platobný rozkaz č.k. 7Cb/23/2022-29 zo dňa 02.11.2022. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor, ktorý bol doručený súdu prvej inštancie dňa 30.12.2022.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že v podanom odpore žalovaný neuviedol konkrétne tvrdenia vecné alebo právne, ktoré by spochybňovali opodstatnenosť priznanej pohľadávky. Konštatoval, že inštitút vecného odôvodnenia treba vykladať ako odôvodnenie riadne, teda vecne odôvodnený odpor znamená odpor podaný s odôvodnením vo veci samej, t.j. so splnením si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Vec sama tvorí predmet konania, žalovaný musí v odpore uvádzať skutočnosti odôvodňujúce spochybnenie žalobcom tvrdeného nároku, čiže žalovaný musí v odôvodnení opísať rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu musí pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že sám žalovaný uviedol, že suma záväzkov vo vyhlásení o uznaní dlhu a splácaní dlžnej sumy zo dňa 29.04.2022 je vyššia, ako si nárokuje žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalovaný nepoprel právny dôvod uplatneného nároku, a to nezaplatenie zmluvne dohodnutého nájomného, faktúr a zálohových platieb za služby riadne a včas, čím sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku. Neuviedol ani konkrétne skutkové tvrdenia o výške žalovanej istiny s príslušenstvom, nepredložil dôkazy, prípadne neuviedol návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré by boli spôsobilé spochybniť uplatnený nárok v konaní, a to napriek riadnemu poučeniu v platobnom rozkaze.

5. Konštatoval, že žalovaným predložený listinný dôkaz „Vykonané splátky a plán splátok“ je listina vyhotovená žalovaným, nie je žalobcom verifikovaná a sama o sebe nepreukazuje zaplatenie dlžnej sumy, prípadne jej časti. Nejde ani o dohodu strán sporu o výške úroku z omeškania z dlžnej sumy. Preto aj námietku žalovaného ohľadne výšky a spôsobu výpočtu úroku z omeškania súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodnú. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie úroku z omeškania s poukazom na čl. IV bod 6 zmluvy o nájme nebytových priestorov, ktorá odkazovala na zákonnú výšku úroku z omeškania upravenú v § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka.

6. Pokiaľ šlo o trovy konania žalobcu, súd prvej inštancie uviedol, že tento zaplatil vyrubený súdny poplatok za konanie podľa položky 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 490,50 Eur. Pretože v tomto prípade nejde o konanie obce vo veci verejného a spoločensky prospešného záujmu, žalobca nie je osoba oslobodená od súdneho poplatku v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Zaplatený súdny poplatok predstavuje trovy konania žalobcu na ktoré má s odkazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zákonný nárok, pretože podľa uvedeného ustanovenia súd prizná strane sporu náhradu trov konania vychádzajúc zo zásady pomeru úspechu v konaní. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie odpor žalovaného, ktorý bol podaný bez vecného odôvodnenia odmietol.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. V odvolaní vyjadril svoj nesúhlas s odmietnutím odporu. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nevyhodnotil všetky skutočnosti riadne tak, aby vydal spravodlivé rozhodnutie. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvej inštancie, že v odpore neboli uvedené konkrétne tvrdenia, ktoré by spochybňovali opodstatnenosť a hlavne výšku pohľadávky. Mal za to, že v odpore poukázal na nesprávnu výšku pohľadávky, čo uznal aj žalobca a aj krajský súd. Mal za to, že minimálne v tejto časti boli podaným odporom úspešní a súd teda nemôže odmietnuť celý odpor. Namietal, že súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že výška a pôvod základnej pohľadávky nie je správna. Ako dôkazy k odvolaniu priložil rozhodnutie krajského súdu, ktorým zrušil vydaný platobný rozkaz v časti 1.500,- Eur a v tejto časti konanie zastavil a Vyhlásenie o uznaní dlhu a splácaní dlžnej sumy zo dňa 29.04.2023 (správne malo byť 29.04.2022). Nakoniec nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že nepredložil dôkazy o čiastočnom splatení pohľadávky. Uviedol, že tieto dôkazy chcel predložiť na pojednávaní, ak by ich žalobca spochybnil, ale mal za to, že by spochybnené neboli, pretože boli vykonané prostredníctvom bankových účtov. Ako dôkaz predložil sumarizáciu istiny a vykonaných splátok s výpismi z účtu vedeného v Tatrabnka, a.s.. Z dôvodov uvedených v odvolaní a priložených dôkazov mal za to, že uznesenie súdu prvej inštancie o odmietnutí odporu je nespravodlivé, pretože súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, na ktoré v odpore poukázal, hoci tieto skutočnosti uznal aj krajský súd. Navyše uviedol, že suma pohľadávky sa významne znížila a ku dňu podania odvolania nedosahuje ani polovicu pôvodnej pohľadávky. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil, odpor prijal a nariadil pojednávanie vo veci.

8. K odvolaniu vyjadrenie podané nebolo.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť, a preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa v predmetnej veci proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 8.177,31 Eur s príslušenstvom na základe Zmluvy č. 1121/2019/06/JK o nájme nebytových priestorov uzavretej medzi ním ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom dňa 27.11.2019. Súd prvej inštancie dňa 02.11.2022 vydal platobný rozkaz, ktorým návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu vyhovel a zároveň poučil žalovaného o možnosti podať odpor proti platobnému rozkazu a o tom, že podaný odpor musí byť vecne odôvodnený v súlade s § 267 CSP. Dňa 22.11.2022 vzal žalobca čiastočne žalobu späť s tým, že dňa 31.10.2022 mu žalovaný uhradil sumu 500,- Eur, a preto žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Ďalším podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 13.12.2022 vzal žalobca žalobu späť aj o zaplatenie sumy 1.000,- Eur, pretože mu túto sumu žalovaný dňa 23.11.2022 uhradil. Z uvedeného dôvodu žiadal, aby súd konanie o zaplatenie sumy 1.500,- Eur zastavil. Uznesením sp.zn. 41Cob/3/2023-70 zo dňa 22.02.2023 Krajský

súd v Banskej Bystrici čiastočne späťvzatie žaloby pripustil, platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Zvolen č.k. 7Cb/23/2022-29 zo dňa 02.11.2022 v časti o zaplatenie sumy 1.500,-- Eur zrušil a v tejto časti konanie zastavil. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu sa stalo právoplatným dňa 21.03.2023. Proti platobnému rozkazu Okresného súdu Zvolen podal odpor žalovaný. Odpor odôvodnil tým, že nesúhlasí so špecifikáciou istiny ako je uvedená v návrhu na vydanie platobného rozkazu, a to čo sa týka obsahu a aj výšky záväzku. Uviedol, že dňa 29.04.2022 uzavrel so žalobcom vyhlásenie o uznaní dlhu a splácaní dlžnej sumy, kde so žalobcom zosumarizovali stav záväzkov jeho spoločnosti voči žalobcovi a dohodli si splátkový kalendár. Žalovaný v odpore ďalej uviedol, že si je vedomý, že suma záväzkov vo vyhlásení dlhu a splácaní dlžnej sumy je vyššia, ako nárokuje žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu, ale podľa jeho účtovníctva a v zmysle dohody zo dňa 29.04.2022 je stav jeho záväzkov takýto. Žalovaný ďalej v odpore vyjadril nesúhlas so špecifikáciou úroku ako je uvedený v návrhu na vydanie platobného rozkazu, a to čo sa týka obsahu a výšky úroku, nakoľko v zmysle platného vyhlásenia o uznaní dlhu a splácaní dlžnej sumy mali so žalobcom dohodnutý iný spôsob výpočtu a výšky úroku z omeškania. Nakoniec nesúhlasil s výškou trov konania tak, ako si nárokoval žalobca z dôvodu, že mu žiadne trovy nevznikli, keďže ako sám žalobca v návrhu uvádzal, že toto konanie by malo byť oslobodené od súdneho poplatku. K odporu žalovaný priložil prehľad ním vykonaných splátok a plán splátok. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odpor žalovaného proti platobnému rozkazu odmietol.

11. Podľa § 267 ods. 1 CSP, odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 129 sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

12. Podľa § 267 ods. 2, písm. c) CSP, súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný bez vecného odôvodnenia; o tomto následku musí byť žalovaný poučený v platobnom rozkaze.

13. Odpor proti platobnému rozkazu je špecifický spôsob procesnej obrany strany sporu, ktorá má za predpokladu splnenia zákonom ustanovených podmienok (včasnosť, vecnú odôvodnenosť a podanie oprávnenou osobou) absolútny kasačný účinok voči platobnému rozkazu. Z citovaného ustanovenia § 267 ods. 1 CSP vyplýva povinnosť vecného odôvodnenia, ktorú treba vykladať ako odôvodnenie riadne, teda vecne odôvodnený odpor znamená odpor podaný s odôvodnením vo veci samej, so splnením si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Dodaním adjektíva „vecne“ do zákonného ustanovenia sa sprísňuje režim odporu voči platobnému rozkazu. Žalovaný preto musí v odôvodnení odporu uviesť konkrétne vecné tvrdenie, ktoré spochybňuje opodstatnenosť priznanej pohľadávky, kde je ale hranica dostatočného odôvodnenia, keďže obsah a rozsah odôvodnenia odporu zákonodarca žiadnym spôsobom neupravuje, bude závisieť od konkrétnych okolností súdom posudzovaného prípadu. Zmyslom vecného odôvodnenia odporu proti platobnému rozkazu je kvalifikovaná obrana žalovaného, ktorý má v odpore uviesť také relevantné skutočnosti a také dôkazné návrhy, aby na nich mohol súd založiť svoj procesný postup a stratégiu pri nariadenom pojednávaní. Ak z písomného prejavu žalovaného v odpore nie je možné takúto súčinnosť vyvodiť, iba vtedy ide o zjavný nedostatok obrany žalovaného. (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/121/2022 zo dňa 28.02.2023) V prípade, že odpor neobsahuje vecné odôvodnenie, v súvislosti s absenciou vecného odôvodnenia nie je možné žalovanú stranu vyzvať na jeho doplnenie, resp. opravu.

14. Preskúmaním veci odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný v podanom odpore neuviedol konkrétne tvrdenia vecné alebo právne, ktoré by spochybňovali opodstatnenosť priznanej pohľadávky. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný v podanom odpore len poukázal na to, že so žalobcom uzavreli dňa 29.04.2022 vyhlásenie o uznaní dlhu a splácaní dlžnej sumy a sám uviedol, že suma záväzkov v tomto vyhlásení je vyššia, ako si nárokuje žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný nepoprel právny dôvod uplatneného nároku žalobcom, t.j. žiadnym spôsobom nepoprel nezaplatenie zmluvne dohodnutého nájomného, faktúr a zálohových platieb za poskytnuté služby riadne a včas. Zároveň neuviedol ani žiadne skutkové tvrdenia v čom vidí nesprávnosť výšky žalobcom uplatnenej istiny s príslušenstvom a nepredložil žiadne dôkazy a neuviedol žiadne návrhy na ďalšie dokazovanie, ktoré by boli schopné spochybniť žalobcom uplatnený nárok v tomto konaní, a to aj napriek tomu, že žalovaný bol v platobnom rozkaze o tomto riadne poučený.

Odvolačný súd preto dospel k záveru, že odpor žalovaného neobsahoval také vecné odôvodnenie, ktoré by spochybnilo žalobcom uplatnený nárok v tomto konaní.

15. Odvolačný súd sa tiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že ním predložený listinný dôkaz „Vykonané splátky a plán splátok“ nie je listinou, ktorá by preukázala zaplatenie dlžnej sumy, prípadne jej časti žalobcovi, nakoľko ide o listinu vyhotovenú samotným žalovaným, ktorá nepreukazuje, či žalovaným uvedené splátky boli aj skutočne uhradené. Na uvedenej skutočnosti nemení nič ani to, že žalovaný v rámci odvolania proti napadnutému uzneseniu doplnil sumarizáciu istiny a vykonaných splátok s výpismi z účtu vedeného v Tatrabanke, a.s. a Vyhlásenie o uznaní dlhu a splácaní dlžnej sumy zo dňa 29.04.2022, pretože aj zo strany súdu prvej inštancie bol v rámci poučenia, ktoré obsahoval platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal odpor, žalovaný oboznámený s tým, že nedostatok vecného odôvodnenia postupom podľa 129 CSP zhojiť nemožno. Odvolačný súd zároveň uvádza, že odvolanie proti uzneseniu, ktorým bol odpor žalovaného odmietnutý, je opravným prostriedkom proti uvedenému uzneseniu, účelom ktorého je dosiahnutie zmeny, ak súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil zákonom požadované náležitosti podaného odporu podľa § 267 ods. 1 a 2 CSP, avšak nie prostriedkom nápravy pre odpor samotný.

16. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na to, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici o zrušení platobného rozkazu v časti 1.500,-- Eur a zastavení v tejto časti, odvolačný súd uvádza, že v danom prípade žalobca po vydaní platobného rozkazu skôr, ako nadobudol právoplatnosť vzal podaniami doručenými súdu prvej inštancie dňa 22.11.2022 a dňa 13.12.2022 čiastočne žalobu späť z dôvodu, že žalovaný dňa 31.10.2022 mu uhradil sumu 500,-- Eur a dňa 23.11.2022 mu uhradil sumu 1.000,-- Eur. Z uvedeného dôvodu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn. 41Cob/3/2023-70 zo dňa 22.02.2023 čiastočné späťvzatie žaloby pripustil, platobný rozkaz Okresného súdu Zvolen č.k. 7Cb/23/2022-29 zo dňa 02.11.2022 v časti o zaplatenie sumy 1.500,-- Eur zrušil a v tejto časti konanie zastavil. Z uvedeného je teda zrejmé, že Krajský súd v Banskej Bystrici týmto uznesením rozhodol len o dispozitívnom úkone žalobcu, ktorým vzal čiastočne žalobu späť. Z uvedeného dôvodu došlo k zrušeniu platobného rozkazu v časti o zaplatenie 1.500,-- Eur a k zastaveniu konania v tejto časti.

17. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolačný súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe správne zisteného skutkového stavu vec správne právne posúdil, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil

18. Odvolačný súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní by nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu vznikol žalobcovi, avšak podľa obsahu spisu žalobcovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Odvolačný súd preto v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznal (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018).

19. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).